

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/21/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010628
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213010628.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. júna 2015, v trestnej veci proti obžalovanému G. F. pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písmeno a/, ods. 3 písmeno a/ Trestného zákona prejednal odvolanie Okresnej prokurátorky v Dunajskej Strede, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede sp.zn. 1T/164/2013 zo dňa 05.11.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresnej prokurátorky sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný G. F. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písmeno a/, ods. 3 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 03. novembra 2009 ako konateľ spoločnosti Good Trade, s.r.o., so sídlom podnikania Hattalova 12/ A, Bratislava, IČO: 36 257 141 ako dlžník, ktorý nebol schopný plniť svoje záväzky, zmaril uspokojenie svojho veriteľa a to spoločnosti M. Cup, s.r.o., so sídlom Muchovo nám. 12, Bratislava a to tým spôsobom, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 03. 11. 2009 podpísanej v Dunajskej Strede previedol svoju nehnuteľnosť na parcele č. 451/2 Turistická ubytovňa, súpisného č. XXX, zapísanú na liste vlastníctva č. XX, Správa katastra Dunajská Streda, pre katastrálne územie Z., okres Dunajská Streda a nehnuteľnosť na parcele č. 451/5 Hotel, súpisného č. XXX, zapísanú na liste vlastníctva č. XX, Správa katastra Dunajská Streda, pre katastrálne územie Z., okres Dunajská Streda na svoju spoločnosť Park Madarász s. r. o., so sídlom B. Nemcovej 8, Bratislava, IČO: 44 546 327, na základe ktorých bol vklad povolený a právoplatný dňa 04.11.2009, pričom vedel, že má finančné záväzky voči spoločnosti M. Cup, s.r.o., so sídlom Muchovo nám. 12, Bratislava, IČO: 31 327 435, vo výške 19.202,55 eur.

Za to bol odsúdený podľa § 239 ods. 3 Trestného zákona pri použití § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 1.000,-- Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona bol pre prípad zmarenia peňažného trestu obžalovanému uložený aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o treste podala odvolanie okresná prokurátorka.

Podľa jej názoru trest, ktorý bol obžalovanému uložený je neprimerane mierny. Z rozsudku súdu I. stupňa nie je zrejmé, z akých dôvodov I. stupňový súd dospel k záveru, že na ochranu spoločnosti a výchovu páchatela postačí peňažný trest, keďže obvinený popieral od začiatku spáchanie skutku a dokonca na hlavnom pojednávaní dňa 20.01.2014 vyhlásil, že je nevinný. Svoje vyhlásenie zmenil až pod ťarchou právneho názoru odvolacieho súdu po tom, čo bolo podané odvolanie

prokurátorom proti oslobodzujúcemu rozsudku, pričom oslobodzujúci rozsudok bol zrušený a odvolací súd vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie s právnym názorom, že bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané spáchanie skutku obžalovanému. Na hlavnom pojednávaní dňa 05.11.2014 preto obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť vinným, pričom má za to, že toto vyhlásenie bolo urobené účelovo z dôvodu uloženia miernejšieho trestu v tomto prípade peňažného. Trest peňažný, ktorý bol obžalovanému uložený považuje za príliš mierny vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho účelové vyhlásenie o vine, a preto má za to, že mu mal byť uložený podmienený trest odňatia slobody. Prokurátorka súčasne podotkla, že peňažný trest mu bol uložený pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom vzniknutý následok na majetku poškodeného takmer 20-krát presahuje výšku peňažného trestu.

Z uvedeného dôvodu podľa názoru prokurátorky je zákonným trest odňatia slobody podmienený s primeranou skúšobnou dobou, nakoľko s ohľadom na osobu obžalovaného a charakter trestnej činnosti iba takýto trest bude rešpektovaným zásad pre ukladanie trestov a naplnením účelu trestu v súlade s § 34 Trestného zákona.

K odvolaniu okresnej prokurátorky sa vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu aj obžalovaný. Uviedol, že odvolanie nepovažuje za dôvodné.

V prvom rade poukazuje na to, že dobrovoľne pristúpil k náhrade škody poškodenému, ktorému dňa 29.10.2014 uhradil škodu spôsobenú trestným činom vo výške 19.202,55 Eur na jeho bankový účet, čím v plnej miere nahradil poškodenému škodu, ktorú mu svojim protiprávnym konaním spôsobil. Na pojednávaní pred prvostupňovým súdom dňa 05.11.2014 sa k predmetnému trestnému činu priznal, tento úprimne oľutoval a I. stupňovému súdu predložil potvrdenie o náhrade škody, a to v plnej výške, čo potvrdil aj sám poškodený. Prvostupňový súd dôkladne zvažiac všetky okolnosti prípadu, značnú prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi - pritom priťažujúcu okolnosť nezistil okresný súd v žiadnom považuje peňažný trest za správny. Pokiaľ prokurátorka uvádza, že sa priznal účelovo tak v prípravnom konaní sa obhajoval, že nemal úmysel poškodiť poškodeného ako svojho veriteľa a na základe chronológie všetkých okolností prípadu mal v tom čase dôvodne za to, že trestný čin, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal. Rovnaký právny názor ustálil aj prvostupňový súd vo svojom prvotnom rozsudku zo dňa 20.01.2014, keď ho spod obžaloby oslobodil. Keďže právny názor odvolacieho súdu priniesol úplne iný právny pohľad na vec, dôsledne si vec preštudoval, premyslel si ju, nechal si svojim obhajcom vysvetliť všetky náležitosti a po svojej úvahe sa s právnym názorom odvolacieho súdu stotožnil. Svoje stotožnenie s právnym názorom odvolacieho súdu malo za následok, že si postupne uvedomil, že jeho konanie predsa len naplnilo skutkovú podstatu trestného činu poškodzovania veriteľa. Po tomto dôležitom uvedomení si sa rozhodol ešte pred otvorením opakovaného prvostupňového konania pre náhradu škody poškodenému, a to v plnej výške. Jeho priznanie v žiadnom prípade nebolo pod ťarchou rozhodnutia odvolacieho súdu, ale priznanie urobil na základe náležitého uváženia svojho a osvojenia si právneho názoru odvolacieho súdu. Pri jeho doterajšej bezúhonnosti a riadnom vedení života, opätovne poukazuje na dobrovoľné priznanie ku skutku a dobrovoľnú náhradu škody v plnej výške má za to, že uložený peňažný trest je správny. Navrhol preto, aby krajský súd I. stupňový rozsudok potvrdil.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu, zástupca krajskej prokuratúry modifikoval záverečný návrh okresnej prokurátorky tak, že navrhuje uložiť mu trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom na 18 mesiacov, alternatívne navrhuje obžalovanému uložiť peňažný trest 5.000,-- Eur.

Obhajca obžalovaného, ako aj sám obžalovaný sa pridržiali svojho vyjadrenia k odvolaniu prokurátorky zažurnalizovaného na č.l. 268-269.

Krajský súd na základe odvolania okresnej prokurátorky podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o treste a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodné.

Krajský súd v súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému prvostupňovým súdom po predchádzajúcom vrátení veci odvolacím súdom na nové konanie majúci k dispozícii dva rozdielne názory na uložený trest, resp. jeho zákonnosť a primeranosť dospel k záveru, že je možné osvojiť si právny názor vyslovený vo

vyjadrení obžalovaného vypracovanom prostredníctvom jeho obhajcu. Krajský súd je toho názoru, že sú tu podmienky pre ukladanie peňažného trestu predovšetkým s ohľadom na ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Podľa tohto ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd zvyrazňuje predovšetkým, že v tomto ustanovení ako jedným z kritérií pri určovaní druhu trestu a jeho výmery je tiež požiadavka prizerať na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, pričom v tomto význame vcelku pozitívne treba hodnotiť prístup obžalovaného, keď nahradil plnú škodu poškodenému vo výške 19.202,55 Eur, ktorý prístup dokumentuje, že jeho náprava je možná aj uložením takéhoto peňažného trestu a nie je potrebné na neho pôsobiť podmieneným trestom odňatia slobody, prípadne uložením prísnejšieho peňažného trestu.

Okrem toho krajský súd taktiež zdôrazňuje, že je tu výrazná prevaha poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi, a teda vlastne pri určovaní druhu a výmery trestu vlastne ako jediné negatívum bolo, že obžalovaný pôvodne v prípravnom konaní sa nepriznával k spáchanému skutku, resp. tento nepovažoval za trestný čin.

Krajský súd v sumáre zhodnotiac pozitívny prístup obžalovaného k výsledku odvolacieho konania je toho názoru, že jeho náprava je možná aj peňažným trestom, preto odvolanie okresnej prokurátorky zamietol ako nedôvodné akceptujúc právny názor obžalovaného vyslovený v jeho vyjadrení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.